

»ŽIVLJENJE S COVID-19 KOT GA VIDIMO IN DOŽIVLJAJO OTROCI«

Povzetki zoom razprave z učenci (mladimi parlamentarci iz Otroških parlamentov)

Kdaj? 19. 11. 2020, od 13. do 15. ure

Kje? On-line, gostitelj Mestna zveza prijateljev mladine Ljubljana (Tanja Povšič)

Št. udeležencev: 75, iz različnih koncev Slovenije

Namen: ugotoviti, kako otroci vidijo in doživljajo epidemijo zaradi virusa Covid-19.

V prvem delu srečanja so bili udeleženci seznanjeni z namenom srečanja, prejeli so navodila za aktivno in čim bolj tvorno sodelovanje, v uvodni aktivnosti smo prejeli vpogled iz katerih koncev Slovenije prihajajo (zemljevid in označevanje s pikicami/srčki). V drugem delu so razpravljali v manjših skupinah (v skupine so bili razdeljeni naključno sistemsko), dotaknili so se več področij: šolanje na daljavo (prednosti, slabosti, primerjava s 1. epidemiološkim valom), občutki, s katerimi se srečujejo, odnosi v družini, življenje z maskami in spremenjena realnost. Vse skupine so razmišljale o vseh področjih.

V zadnjem delu pa smo slišali kratka poročila o delu v skupinah.

V nadaljevanju navajamo povzetke razprave:

ŠOLANJE NA DALJAVO:

PREDNOSTI

- Ne gre samo za pričakovanja, kaj šola lahko naredi za nas, ampak moramo tudi mi imeti več razumevanja in spoštovanja do učiteljev. Učitelji se zelo trudijo, tega se moramo zavedati. Niso na vse pripravljeni, lahko so tudi že starejši in se težko prilagodijo novonastali situaciji. Vedno gre za odnos »daj-dam« in lahko se jim javno zahvalimo.
- Večja sproščenost pri ocenjevanju (ker si doma v svojem okolju) in lažje pridobivanje ocen.
- Večja sproščenost pri urniku – sami si razporejamo čas, kdaj bomo naredili obveznosti.
- Ni vožnje v šolo in domov, posledično imamo več časa.
- Doma ne potrebujemo mask. V šoli smo morali paziti na medsebojno distanco in nositi maske.

SLABOSTI

- Nekateri učenci nimajo pogojev za delo od doma (pomanjkanje računalnikov, sploh v družinah z več otroki, slaba internetna povezava)
- Spletne učilnice in WIFI – včasih se pojavijo težave, da »linki« ne delajo, ne dela WIFI in če zamudiš npr. 10 min, zaklenejo ZOOM, se ne moreš priključiti in imaš neopravičeno uro; spletne učilnice se velikokrat ugasnejo, ne moreš vstopiti.
- Preobremenjenost računalniških sistemov, premalo aplikacij.
- Slabša prisotnost pri pouku na daljavo, nekateri učenci se ne vključujejo.
- Učiteljeva slabša razlaga snovi ali pa razlage sploh ni. Če ne razumeš, dajo dopolnilni pouk, za katerega niti nimaš časa.

- Nekateri učitelji ne podajajo snovi preko zoom-a ali pa pozabijo na to, da imamo možnost zoom-a – in potem sprašujejo, zakaj se nismo tega naučili, ampak se ne moremo.
- Nekateri nimajo spraševanj, drugi jih imamo vsak dan – to bi bilo potrebno poenotiti.
- Preveč ZOOM-ov na en dan ali pa jih sploh ni – tudi to bi bilo potrebno poenotiti.
- Doma je več motenj – starši motijo, sorojenci motijo.
- Imamo manj časa kot prej, težko sedi za ekranom 8 ur (časa za iti na sprehod niti ni).
- Ne moremo iti niti mimo šole, da bi prevzeli delovne liste ali nesli knjigo v knjižnico – sošolci iz Hrvaške ne morejo iti v šolo, ker ne živijo v isti občini.
- Prej: preveč časa si na računalniku, zdaj: premalo časa si na računalniku.
- Pomanjkanje druženja z vrstniki.
- Ni treningov.
- Zoisova štipendija: tekmovanja so odpadla - na kakšen način pridobiti točke in priznanja? Lansko leto pridobljene točke so se izbrisale. Ni pošteno.

Primerjava doživljanja šolanja na daljavo v 1. in 2. valu epidemije:

- V 1. valu je bilo učenje na daljavo nekaj novega in smo se težje prilagajali, sedaj v 2. valu smo se že navadili (v 1. valu smo šli iz šole takoj na dom, sedaj smo imeli več časa, da smo se organizirali in se pripravljali na 2. val).
- V 1. valu so učitelji veliko stvari pošiljali po e-pošti, sedaj je več zoom-a in več razlag (kar je super, ker lahko učitelja vidimo in slišimo razlago).
- V 1. valu smo »le« končevali šolsko leto, sedaj snov bolj resno jemljemo (sami resneje pristopajo k učenju).
- Sedaj je veliko boljša organizacija šole, boljši potek pouka, boljši – »fiksnejši« urnik. Vemo, na katere spletne strani moramo iti.
- Življenje pred karanteno: ko smo bili v šoli, smo se družili normalno, več smo se naučili. Zdaj, ko smo v epidemiji, na video konferencah nismo toliko pozorni, lahko si izklopimo kamero in zvok.
- Kljub temu, da je v 2. valu vse bolj urejeno, vsi komaj čakamo, da bo konec.

Konkretni predlogi v povezavi s šolo:

- Do 5. razreda bi bilo bolje, če so otroci v šolah, ker niso toliko računalniško pismeni.
- Šole bi se morale poenotiti glede izvedbe šole na daljavo (najti bi bilo potrebno ustrezno razmerje med številom nalog in zoom-ov).
- Predlagamo, da bi učitelji med sabo oz. šole delile izkušnje za izvedbo pouka na daljavo.
- Predlagamo tutorstvo: starejši učenci bi pomagali mlajšim učencem, ker bi s tem nadomestili pomoč učiteljev.

DRUŽINA IN PRIJATELJI

- Več smo lahko z družino. Opozarjamo na strpnost v družini (čim več se pogovarjati z družino in prijatelji, ohraniti stike tudi s starejšimi, ki res trpijo v tem času. Za njih je ta čas še posebej nevaren. Potrudimo se poklicati starejše v naših družinah, prijatelje, da jim sporočimo, da niso sami).
- Imamo več časa za družino (fizično) in prijatelje (on-line; ni fizičnega stika s prijatelji).
- V šoli nikoli ne govorimo o duševnem zdravju, vedno o fizičnem. Duševno zdravje pa je prav tako pomembno, ker lahko privede do samomora.
- Opolnomočenje (izobraževanje) staršev glede uporabe tehnologij in mentalnega zdravja otrok (povečuje se anksioznost). Veliko staršev gleda na to kot na tabu in niso pripravljene poiskati pomoči za svojega otroka. Strah jih je, da bo imel otrok slab ugled zaradi tega. Pomembno je, da se starše

ozavesti, da otroci včasih potrebujejo pomoč in da je to o.k. Na socialnih omrežjih so aktivni profili za pomoč – starši bi lahko svetovali otrokom, kateri so.

- Čas, v katerem smo, je še težji za otroke s posebnimi potrebami. Oni potrebujejo drugačne oblike učenja.
- Finančno stanje staršev: otroci se morajo zavedati, da bo imelo lahko veliko staršev težave z izgubo službe.
- Ni stikov s prijatelji, ni druženja.

ŽIVLJENJE Z MASKAMI IN SPREMENJENA REALNOST

- Nošenje mask ni naravno (ni naravno, da ne vidimo celotnega obraza, ne vidimo mimike).
- Nekateri ne nosijo mask pravilno!
- Nošenje mask na prostem ocenjujemo negativno.
- Gluhi/naglušni se še težje sporazumevajo.
- Bolj zdrava prehrana, ker se več kuha doma.
- Slabše zdravje, ker hodimo manj ven (predvsem tisti v mestih).
- Večkrat lahko gremo na svež zrak (tisti, ki živimo na podeželju).
- Ko greš iz hiše in greš na sprehod, te vsi čudno gledajo, če si brez maske, čeprav si npr. 5 m oddaljen od drugih ljudi. Poleti so te pa vsi čudno gledali, če si jo imel.
- Mediji znajo prirediti informacije in zaradi tega se lahko poveča anksioznost. Biti moramo kritični do informacij in ne vsega verjeti (veliko tudi lažnih informacij).
- Provokacije in protesti: mnenja smo, da so provokacije širjenje lažnih govoric, s tem se ne strinjamo – naredili so več škode kot koristi, ker s protestom ne moreš ustaviti virusa, tam se je veliko ljudi okužilo.

SPOROČILA

- To je idealen čas, da se zavemo privilegijev, ki jih imamo – lahko da smo žalostni, ker smo zaprti doma, a smo lahko srečni, da sploh imamo sobo – nekateri niti tega nimajo.
- Biti moramo strpni in potrpežljivi drug do drugega, ker smo vsi v isti situaciji. Misliti moramo na vse ljudi okoli sebe. Ta čas je lepa priložnost, da se izpostavi neenakost v svetu.
- Epidemija je veliko ljudi naučila osnov higijene, vse je bolj čisto, pazimo na to, kako kašljamo, kako se dotikamo stvari in ljudi okrog nas.
- Epidemija je izpostavila glavne probleme v odraslem svetu, da nekateri nimajo: pitne vode, dostopa do zdravstva, težko živijo v majhnih stanovanjih, itd. Glavna stvar, ki jo moramo narediti kot država je, da vsem omogočimo iste možnosti.
- To je priložnost, da se začnemo ukvarjati z novim hobijem.
- To je priložnost, da »padeš« iz rutine in postaneš bolj produktiven (ustvarjamo stvari, ki jih prej nismo, se potrudimo in se znamo dobro organizirati).
- Okolje je manj onesnaženo, gremo le po osnovne življenjske potrebščine.
- Gibajmo se na svežem zraku in upoštevajmo ukrepe.
- Ostanimo zdravi, ker skupaj bomo zmogli.
- Sporočilo ostalim otrokom: »Niste sami. Zdržimo še nekaj časa in gremo nazaj v šolske klopi!«.